

ת"פ 17669/10 - מדינת ישראל נגד אורון חביב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17669-10-18

ת"פ 59839-09-17

ת"פ 12607-08-17

ת"פ 13364-11-18

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד יעל גבעוני

המאשימה

נגד

אורון חביב ע"י עו"ד איתן בן נון

הנאשם

זכור דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 21.11.18 הורשע הנאשם, לפי הודהתו, שני כתבי אישום מתוקנים, שצורפו זה לזה כدلיקמן:

- **בת"פ 17-08-12607** - בעבירה של גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובଉירה של התbezחותcadm אחר במטרה להונאות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום הראשון").

לפי כתב האישום הראשון, בבוקר يوم 23.2.17 ניגש הנאשם לדוכן RIDE V בקניון רחובות, בו עבדה המטלוננט, וגבב את מכשיר הנייד שלו מסוג LGG4, אשר הונח בסמוך לקופה. משבחינה המטלוננט כי מכשירה נעלם, רצה אחרי הנאשם והחלה לשוחח עמו. בהמשך, חלף במקום שוטר אשר הבחן במכשיר, ניגש אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות. הנאשם טען, כי אין ברשותו תעודת זהות והזדהה במספר זהות 00000 על שם אוֹהֶד צבר. מכשיר הנייד הוחזר למטלוננט כשהוא שבור.

- **בת"פ 17-09-59839** - בעבירה של התbezחותcadm אחר במטרה להונאות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").

לפי כתב האישום השני, בבוקר يوم 21.5.17 פנו שוטרים לנאים וביקשו מהם להזדהות. הנאשם הזדהה בשם

של אחד צברי והעביר את מספר תעודה זהות שלו. משהבחןינו השוטרים כי התמונה במסוף אינה תואמת לנאשם, החלו השוטרים לשאול את הנאשם שאלות לצורך זהותו והוא מסר תשובה שגויות. בנסיבות אלו, הודה הנאשם כי מספר תעודה זהות שמסר אינה שלו ותחתיו מסר תעודה זהות נכונה.

2. בהכרעת דין מיום 7.10.19 הורשע הנאשם, לפי הודהתו, שני כתבי אישום נוספים נספחים לצורפו לתקיים.

שכבר הורשע בהם, כדלקמן:

- **בת"פ 18-10-17669** - בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, לפי סעיף 412 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השלישי").

לפי כתב האישום השלישי, בין يوم 31.1.18 ויום 1.2.18 קיבל הנאשם לידיו את מכשיר הטלפון הנייד מסוג אייפון 5 של המטלון שנגנבו, ביודעו שהושג בעוון. בצהרי יום 1.2.18 פנה הנאשם לחן שלג ואלו אם הוא מעוניין לקנות את המכשיר. כן מסר לו, כי המכשיר ניתן לו מהעובדה ויש ברשותו מסמכים וקבלת חן שילם לנאשם 360 ל"י והתחייב לשולם לו 140 ל"נ נוספים כאשר יעביר לו הקבלה.

- **בת"פ 18-11-13364** - בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום הרביעי").

לפי כתב האישום הרביעי, ביום 18.6.17 לפנות בוקר, הגיעו הנאשם ואחר לבניין דיר מוגן ברחובות. הנאשם עטה כפפות שחומות וכיסעה חלקית את ראשו, בעוד אחר עטה חולצת פסים על ראשו. השנים פירקו את דלת הזכוכית המובילה ללוויי הבניין, נכנסו ללוויי והלכו לעבר משרד הנהלה. השנים הגיעו בziejיד בדלת משרד הנהלה, בקר שבעוון בה מספר פעמים עד שנפתחה. השנים נטלו מהמשרדים סכום של 25 ל"נ במזומנים ושקיית עם קבלות, בסבירות בשוגג כי השקית מכילה שיקים.

3. לפי הסדר שהציג תחילת בין הצדדים, נשלח הנאשם לעירית תסקير שירות מבנן בעניינו, ללא הסכמה עונשית. בבוקר يوم 7.10.19 הצדים הציגו הסדר מתוקן באשר לכתב האישום הראשון והשני, לפיו יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 45 ימים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למטלון. בהמשך היום, הציג הסדר מתוקן לפיו ארבעת התקנים יצורפו זה לזה וה הנאשם ישלח לעירית תסקיר שירות נוסף ולמוננה על עבודות שירות, ללא הסכמה עונשית.

تسקيري שירות מבנן

4. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקרים והדינומים נדחו מפעם לפעם לשם שיילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

5. בתסקירו מיום 14.5.18, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 38, רווק וסימן 11 שנות לימוד. הנאשם עובד בעבודות שיפוצים ללא יציבות תעסוקתית. כן עשה הנאשם שימוש במסוג קنبוס ומתכוור לסוג מתאמפטאמין. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם לוקח אחראיות ראשונית ומסר כי העבודות בוצעו על רകע התמכרוותו לסוגים ודפוסי התנהלות ערביינים. הנאשם הביע נוכחות להשתתף בתוכנית בבית משפט קהילתית. مكان נמצאה הנאשם מתואם לתוכנית בבית משפט קהילתית.

6. בין ובין, דיווח שירות המבחן בתסקירים מיום 27.2.19, מיום 17.3.19, ומיום 3.7.19, כי נעשו ניסיונות רבים לזמן את הנאשם לפגישות, ללא הצלחה.

7. גם לפי תסקירו האחרון של שירות המבחן מיום 2.1.20, הנאשם לא התיעצב לפגישה שנתקבעה. مكان העירך שירות המבחן, כי לנאמן קושי לשתף פעולה עם שירות המבחן וחוסר מוטיבציה. שירות המבחן העירך כי אין עילות להמשך מעורבות של שירות המבחן ומcause שלא בא בהמלצת טיפולית.

טענות הצדדים לעונש

- .8. באת כוח התביעה טענה, שכתווצה מביצוע עבירות רכוש בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכיהם החברתיים של הגנה על קניינו של הפרט והאינטרס הציבורי. לטענתה, מידת הפגיעה היא גבוהה. עוד טענה, שכתווצה מביצוע עבירות התחזות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכיהם החברתיים של הגנה על יכולתם של השוטרים לבצע עבודתם כראוי. לטענתה, מידת הפגיעה כתווצה מעבירות אלו היא ביןונית עד גבוהה.
- .9. עוד טענה, יש לנקח בחשבון את הנسبות הבאות בקביעת העונש הולמים: לפי כתוב האישום הראשון, הנאשם גנב טלפון נייד המכיל פרטיים ומידע אישי. הנאשם השיב למතלוננת את המක Shir הנ所说, שהוא שבור; לפי כתבי האישום הראשון והשני, הנאשם סיגל לעצמו זהות שקרית; לפי כתוב האישום הרביעי, הנאשם ביצע עבירות של התפרצויות והזיק בצוותא לאחר תכנון כשהוא מצד' בכפפות. הנאשם נכנס לבניין דיר מגן, מקום המיועד לאוכלוסייה מוחלשתומבוגרת. מעבר לאמור טענה, כי הנאשם מבצע עבירות ללא כל מORAה כתתליים ועומדים נגדו כתבי אישום.
- .10. מכאן טענה, כי מתחמי העונשה הם כדלקמן: בין העבירה של גניבת טלפון - בין אסור לתקופה של חודשיים ובין אסור לתקופה של 8 חודשים; בין העבירה של התחזות - בין אסור על תנאי ובין אסור לתקופה של מספר חודשים, שימוש ויבוצע בדרך של עבודות שירות; בין העבירות של התפרצויות וגנבה - בין אסור לתקופה של 8 חודשים ובין אסור לתקופה של 18 חודשים.
- .11. עוד הוסיף טענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש הולם בתוך המתחם יש לנקח בחשבון את הנسبות הבאות שאינן הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1980, הודה במיחס לו וחסר בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם נשלח לשירות המבחן אולם לאורך כל התקופה לא שיתף פעולה ומכאן שאון אפיק שיקומי.
- .12. לאור האמור, עטרה באת כוח התביעה למקם את הנאשם באמצעות המתחמים ולהטיל עליו בגין כל כתבי האישום אסור לתקופה של 15 חודשים, מסירים על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.
- .13. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי יש לקבוע מתחם עוני אחד לכל האישומים. לטענתה, כל העבירות הן עבירות רכוש ורקים ביניהן קשר הדוק, משום שהן חלק מתכנית עברית אחת, וזאת למרות שבוצעו במהלך תקופה.
- .14. עוד טענה, כי יש לנקח בחשבון את הנسبות הבאות בקביעת מתחם העונש הולם: עבירות הרכוש הן ברף חומרה תחתון, ללא תחכם מיוחד; מכשיר הטלפון הנידי שנגנב חוזר למතלוננת; הנאשם הודה בזיהותו האמיתית; הנאשם לא גרם נזק לרכוש ונגבן אך סכום של 25 ₪.
- .15. לטענתה, מתחם העונש הולם את כל העבירות ייחודי נع בין אסור לתקופה של מספר חודשים, שימוש ויבוצע בדרך של עבודות, ובין אסור לתקופה של 6 חודשים.
- .16. עוד טענה, כי בקביעת העונש הולם בתוך המתחם יש לנקח בחשבון את הנسبות הבאות שאינן הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1970, הודה במיחס לו, נתן אחריות על מעשי וחסר בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם לא קורת גג ושווה בבית חברים או ברחווב; העבירות בוצעו לפני 2 - 3 שנים; מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים חדשים; על הנאשם מעולם לא הוטל מאסר בפועל, ויש לנ��וט משנה זיהירות בהטלת מאסר בפועל בנסיבות אלו.
- .17. מכאן, עטרה באת כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף התחתון, כולל אסור בדרך של

עובדות שירות.

18. בדברו האחרון מסר הנאשם כי לאורך ההליך המשפטי לא התיעצב ממשום שאין לו מקום מגורם קבוע.

דין והכרעה

קביעת מתחמי הענישה

19. בהחלת מבחן הקשר הבדיקה על נסיבות המקירה עולה, כי כל אחד מכתביו האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עברינית אחת. אולם, הנאשם הנאשם ביצע את כל העבירות מתוך דלות ומצוקה, אולם לא דו-בכך על מנת לקבוע שמדובר בתוכנית עברינית אחרת. בכל אחד מכתביו האישום מדובר במתלוננים שונים וקיים מרחק זמן בין כל אירוע ואירוע (ע"פ 13/4910 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 15/1261 דلال נ' מדינת ישראל (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל כתוב אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בגיןו.

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערר החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

21. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתבי האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכשו של הפרט, כמו גם הגנה על פרטיותו. לצד זאת, נפגעו גם הערכים החברתיים של הגנה על סמכות רשות אכיפת החוק ויכולתם למלא תפקידם כראוי, כמו גם שמירה על הסדר הציבורי.

22. יש לקבוע רף פגיעה באשר לכל כתוב אישום, כדלקמן:

מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירות של גנבה והתחזהות אדם אחר, מושא כתוב האישום הראשון היא בינונית. לפי כתוב האישום הראשון, הנאשם נתל מכשיר נייד של המטלוננט מدلפק מכירות בו היא עובדת. שוטר שנכח במקום ביקש מהנאשם להזדהות, והלה מסר תעודת זהות של אחר. בהמשך הנאשם השיב למטלוננט את המכשיר שהוא שבור. גיבת טלפון סלולרי עשויה להוביל לפגיעה קשה בפרטיות ובמידע אישי יקר ערך, וזאת לצד הפגיעה ברכשו של אדם. כאמור, הנאשם גם ניסה לחמק מרשות האכיפה בדרך של הזדהות אחר; מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירה של התחזהות אדם אחר, מושא כתוב האישום השני, היא נמוכה. הנאשם אמן הזדהה אחר, אולם לא ביצע לצד זאת עבירות נוספות, מיד לאחר שהדבר התגלה, הזדהה בשמו ובפרטיו; מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירה של קבלת נכס שהושג בעוון, מושא כתוב האישום השלישי, היא נמוכה. הנאשם קיבל לידי מכשיר נייד שהושג בעוון ומכר אותו לאחר; מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע עבירות של התפרצות וביצוע גנבה, מושא כתוב האישום הרביעי היא בינונית. הנאשם ואחר פרצו לבניין דירות מוגן, גרמו נזק לדלת משרד הינהלה וגנבו 25 אלף קבליות. אולם, פוטנציאלי הנזק היה גבוה, לו נפגש הנאשם בדירות הבניין, אולם בסופו של דבר, הנזק שנגרם הוא מינימלי. הנאשם ביצע את מכלול העבירות על רקע דלותו והתמכמותו.

23. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של גיבת מכשיר נייד, בנסיבות המקירה, שאין כוללות תחכום מיוחד, המתחם נع בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חדשים (ראו למשל: רע"פ 6365/13 קלינר נ' מדינת ישראל (13.9.23); ת"פ (רח') 17-04-2021 26721 מדינת ישראל נ' קאופמן (18.10.8)); ת"פ (רח') 17-02-2024 מדינת ישראל נ' דוקרקר (18.7.5); ת"פ (רמ') 11-06-2034 מדינת ישראל נ' קונגקי (15.10.25); ת"פ (פ"ת) 13-04-2019 30192 מדינת ישראל נ' מלמד (15.3.2)). כאשר לעבירה זו מתווספת עבירה נוספת על התחזהות אדם אחר במטרה להונאות מתחם העונש חמור מעט יותר.

24. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של התוצאותacadם אחר במטרה להונאות, בנסיבות המקירה, המתחם נע סביר מסר על תנאי, לצד ענישה נלוית (ראו למשל: ת"פ (י-ט) 57528-01-18 **מדינת ישראל נ' קואסמה** (28.10.19); ת"פ (י-ט) 42810-12-15 **מדינת ישראל נ' קלינרמן** (8.1.19); ת"פ (ת"א) 13518-05-12 **מדינת ישראל נ' אינדורסקי** (4.5.16)).
25. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של קבלת כספים שהושגו בעוון, בנסיבות המקירה, המתחם נע מסר על תנאי ובין מסר לתקופה של מספר חודשים, שיכל ויבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו, למשל: ת"פ (כ"ס) 12225-07-16 **מדינת ישראל נ' מורר** (18.1.18); ת"פ (פ"ת) 36814-10-16 **מדינת ישראל נ' ابو פודה** (22.6.17); ת"פ (ב"ש) 13625-05-15 **מדינת ישראל נ' ابو עסא** (25.10.15); ת"פ (ראשל"צ) 38286-09-14 **מדינת ישראל נ' צדקה** (18.2.15); ת"פ (אשד') 10559-09-13 **מדינת ישראל נ' ארונוב** (1.4.15)).
26. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של התפרצויות לבניין שאינם דירה וניבת רכוש קל ערף, בנסיבות המקירה, המתחם נע בין מסר על תנאי ובין מסר לתקופה של 10 חודשים לצד ענישה נלוית (ראו למשל: רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10); עפ"ג (ת"א) 62378-11-15 **נתלי נ' מדינת ישראל** (30.12.15); עפ"ג (מרכז) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (8.7.14); ת"פ (קריות) 25759-05-14 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (28.10.15); ת"פ (ת"א) 25030-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו ענימה** (20.9.15)).
27. הتبיעה הגישה פסיקה הכללת נסיבות מחמירות, כמו למשל שני עבירות של התפרצויות וניבת, התפרצויות וניבת כסף מזומנים בסכום של 100,000 ₪. מכאן, שאין להכליל פסיקה זו במתחם (ראו למשל: עפ"ג (ב"ש) 16710-02-17 **אבו עדרה נ' מדינת ישראל** (24.5.17); ת"פ (ב"ש) 50519-04-18 **מדינת ישראל נ' ישראל נ' אלעביד** (12.11.19)).
28. גם ההגנה הגישה פסיקה שאינה רלוונטית למתחמים, משומש שהיא מתיחסת למתחם עונש אחד (ראו למשל: רע"פ 6896/16 **מתן חן נ' מדינת ישראל** (12.9.16); ת"פ 11-02-19161 **מדינת ישראל נ' עיסא** (29.7.13)).
29. מכאן, שמתחמי הענישה הם כדלקמן: בעבירות מושא כתוב האישום הראשון המתחם נع בין מסר על תנאי ובין מסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלוית; בעבירה מושא כתוב האישום השני המתחם כולל מסר על תנאי, לצד ענישה נלוית; בעבירה מושא כתוב האישום השלישי המתחם נע בין מסר על תנאי ובין מסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלוית; בעבירה מושא כתוב האישום הרביעי המתחם נע בין מסר על תנאי ובין מסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלוית.

העונש הולם בתוך המתחמים

30. בקביעת העונש הולם בתחום המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אין קשרות ביצוע העבירות:
- לזכותו של הנאשם עומדת הodataנו במיוחס לו וחיסכון בשמייעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי. עם זאת, לא ניתן להתעלם מביצוע העבירות מושא כתבי האישום השלישי והרביעי עת תלויים ועומדים נגדו כתבי האישום הראשון והשני; הנאשם ללא קורת גג ומtgtgorר לעיתים אצל חברים ולעתים ברחוב;
- מתוךיו שירות המבחן עולה כי הנאשם לא נורם להיליך שיקומי כלשהו ולמעשה לא שיתף כלל פעולה עם שירות

המבחן, למורות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לצורך כך. הנאשם צורך סמים מסוג קניבוס ומתאמפטאמין.

.31. בטעו המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודהתו של הנאשם במיוחס לו, היעדר עבר פלילי ונסיבות חייו הלא פשוטות. מאידך גיסא, עומד היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, למורות הדחיות המרבות בתיק. מミילא, גם לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם את חלוף הזמן, הוואיל והדוחיות הרבות היו לבקשת באת כוחו, אולם הנאשם לא ניצל ההזדמנויות שניתנו לו.

.32. מכאן, שבאיוזן בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי מעט מתחת למחציתו של כל מתחם ומתחם, והוא כולל מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, ופייצויים. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם תוטל עליו התcheinויות חלף קנס.

.33. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.2.20 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

.34. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 1.7.20. מובהר לנายן כי כל חריגת מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאות המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, וה坦אי הוא שבסמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה רכוש מסווג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, וה坦אי הוא שבסמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירה רכוש מסווג עוון;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים, וה坦אי הוא שבסמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירה של התcheinות לאדם אחר במטרה להונאות;

ה. רשמי לפניה התcheinות הנאשם בסכום של 2,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה בה הורשע לפחות שנתיים מהיום;

ו. הנאשם ישלם למבחן, עדת תביעה מס' 2 בכתב האישום הראשון, פייצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלוםויות שוואים ורכופים, הראשון עד ליום 1.7.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן; הנאשם ישלם פייצוי לחברה המפעילה את בניין הדיור המוגן, בכתב האישום הרביעי, בסכום של 500 ₪. את הפיצוי ישלם ב-2 תשלוםויות. הראשון עד ליום 1.12.20 והשני עד ליום 1.1.21. התביעהتعبير פרטי המוטב לתשלום.

ועתק גזר דין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן, אשר ילווה את הנאשם במאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה העולה על 6 חודשים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד איר תש"פ, 18 Mai 2020, בהיעדר הצדדים.

